

Tunadalskyrkan 13 09 08

Kom till mig

Matt 11:28-30

1990 hittade jag en andakt i en kristen tidning, som jag sedan sparar eftersom den berörde mig så mycket. Den är skriven av Lena Bergström i Skellefteå, och den återges med hennes tillstånd.

”Lyssna på havet! Våg på våg rullar in mot stranden, utan uppehåll. Tidlöst, evigt arbete smeker strandkanten, med outtröttlig ömhet. Även ett upprört hav sköljer stranden, formar och slipar den vacker. Våg på våg, utan uppehåll.

Visst ville jag vara som havet. Ständigt möta omgivningen med lugna vågor av kärlek. Göra tillvaron vacker genom mitt outtröttliga vardagsarbete. Våg på våg.

Men jag orkar inte vågornas eviga arbete. Detta tålmod, detta ändlösa tålmod. Ingen vila, ingen andhämtning. Det är mer än någon orkar. Mina vågor skulle mer likna kramper, jag skulle börja räkna dem i väntan på slutet. Trött, så trött.

Tänk om jag istället är en sten eller kanske en träbit som spolats iland vid strandkanten. Någon som nöts, formas och slipas vacker bland andra stenar och träbitar. Genom att bara finnas där och låta mig översköljras.

Och vattnet, de eviga vågorna är Du Gud, Din eviga kärleks tålmodiga arbete med människorna vid strandkanten. Din kärlek gör oss vackra, formar oss långsamt till unika ädelstenar. En mosaik. Vi nöts mot varandra, slipas mjuka av vågornas arbete.

Där vill jag vara Gud, vid din Kärleks strandkant. Nära dig och nära människor. Ständigt utsatt för din nåd. När ska jag lära mig lita på din nåd? När ska mina krampaktiga försök att vara hav upphöra? Bara Du kan forma mig efter Din sons avbild. Bara din kärlek är stor nog att omfatta alla.

Fortsätt med ditt arbete skölj över mig med din nåd. Jag ska ligga här på stranden, med de andra, och låta mig översköljas, Våg på våg utan uppehåll. Det är du som gör allting vackert”.

Tänk att få vara översköld av nåd, att få tillgång till allt det han vill ge mig, bara genom att jag finns där, genom att jag lever i hans närhet. Men det är inte alltid så enkelt och självklart att bara ligga där på strandkanten och låta sig översköljas. Det är så många krav omkring oss, både ifrån oss själva och ifrån andra, så det kan kännas mer som vågorna som bara rullar och rullar och som aldrig får ro och vila. Nu tror jag inte att det handlar om att vara sysslolös eller inte bry sig om att leva, för det måste vi ju klara av. Nej, det handlar nog snarare om att ha en livsinställning, som tillåter vila, som ger utrymme för att bara ligga och bli översköld, att få slappna av, att ta emot av allt det han vill ge oss. En livsinställning som tar med Jesus själv i livet, som tar hans ord på allvar: Så här säger han:

Är ni trötta? Slitna? Utbrända av försöken att leva upp till olika andliga krav? Kom då till mig. Fly med mig, så ska ni få tillbaka livet. Jag ska visa er var man kan få vila ut. Kom med mig och var med mig – se hur jag gör. Känn nådens otvungna rytm. Jag ska inte lägga på er något som är tungt eller otympligt. Följ mig, så ska ni få lära er att leva fritt och lätt.

Känner du igen bibelsammanhanget. Det är hämtat från översättningen och bibeltolkningen ”the message på svenska”.

Det handlar om Matt 11:28-30, *Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.*

Jag kommer att använda citat från båda översättningarna i min predikan.

Livet handlar inte bara om yttre krav, det handlar också om andliga krav, vilket kan vara nog så stressande. Du måste göra si, du måste vara på det sättet, du ska läsa bibeln i och så många minuter, du ska be si och så mycket, du ska klara av att vara vänlig och kärleksfull, du

ska utstråla Kristi kärlek, du ska... Inget av det är i sig fel, tvärtom, men det beror på varifrån kraven kommer, och vad vi gör med dem. I ärlighetens namn är kanske vi pastorer skyldiga till en del av det, det är lätt att stå och uppmana folk till det ena och det andra, och så glömmer vi nåden, glömmer utgångspunkten. För dessa krav kan i stället bli en tillgång och en möjlighet om vi använder dem från rätt utgångspunkt, inte som krav, utan någonting som växer fram genom att vi har Jesus som föredöme, genom att vi vill det, inte att vi måste.

När Jesus levde, fanns det många andliga krav utifrån Gamla testamentets lagar och bud, och inte nog med det, det fanns lagar som förklarade lagarna och som också blev ytterligare krav att leva upp till. När Jesus kom, så kom han med en annan utgångspunkt, han såg människan och hennes behov, inte lagens utövande som det viktigaste. Det gjorde ju också att ofta han kom på kollisionkurs med dem som stod för lagens utövande, och som var insatta av Gud att förmedla det till folket. Men Jesus sa t ex ”ni har hört att det är skrivet, men jag säger er”, och så vände han det så att människan blev viktig, och att det fick ett helt nytt innehåll. Man brukar ibland tala om lagens ok, som blev en börda för folket. Det oket blev ingen hjälp att bära, utan snarare någonting som tyngde ner, och som gjorde livet ännu svårare.

Men ett oks uppgift är att fördela bördan så att den blir lika tung. Om två oxar går bredvid varandra och den ene är något snabbare än den andra, så anpassar de sig efter varandra genom oket, och så kan de göra ett bättre arbete. Att vara okad med Jesus, att ta på sig hans ok, är inte något tungt och besvärligt som man kanske kan uppfatta det som, utan tvärtom en stor hjälp och innebär att jag inte behöver vara ensam, han går vid min sida och hjälper mig, han tar en del av tyngden så att det inte blir för mycket, jag är inte ensam.

Kom med mig och var med mig – se hur jag gör. Tänk att få se på honom och lära av honom, och att låta honom finnas med i mitt liv, så att han kan använda mig på olika sätt. Lär av mig som har ett ödmjukt och mildt hjärta – som inte i första hand ställer krav utan slösar av sin kärlek, som ser innanför fasaden, som ser längtan och behov av olika slag.

Hur kan vi vara med honom? Hur hittar vi det han vill visa oss? Ja, tänk om det fanns ett enkelt recept, men eftersom vi är olika, så har

vi också olika möjligheter. Jag t ex sätter mig gärna vid pianot i min ensamhet och spelar, utan att det är någon speciell sång, utan fingrarna får liksom gå över tangenterna och samtidigt ber jag och finns i Guds närhet, och ibland så märker jag att jag spelar en sång som blir som ett svar på mina tankar och böner. För en annan kan det vara att gå ut i skogen och vandra, plocka bär, känna gudsnärheten, och bara finnas till. En annan kan sätta sig i sin favoritfåtölj, kanske sätta på en skiva, sätta sig med en bok, och varva ner och så småningom kunna känna Guds närhet och kraft. En annan möter Gud i gudstjänsten på ett speciellt sätt där många är tillsammans, när lovsången lyfter, där bibelordet lyfts fram, där förbönen kan vara viktig.

Jag tror vi skulle kunna fortsätta med många exempel men jag ska inte göra det. För vi vet nog själva vet vad som fungerar för oss, det är bara det att vi måste tillåta oss att göra det, att ta den tid som behövs, för att det ska bli möjligt.

Och egentligen är grunden för att kunna lära av honom att läsa bibeln och se hur han verkade när han levde som människa och mötte människor med samma behov samma känslomässiga förutsättningar som oss, och fundera över vad det kan innebära för mig. Men det handlar inte om si och så stor dos varje dag, utan mer om att det är viktigt för mig själv att göra det. Ibland kan en enda vers vara nog så utmanande och ge många tankar.

Det skulle egentligen vara väldigt intressant att göra ett experiment någon gång, jag vet inte om det är möjligt, men låt oss tänka tanken. Vi som möts till gudstjänst väljer ut ett bibelord som handlar om Jesus, och så bär vi med oss det under veckan och ber över det, funderar över det, kanske talar med andra om det, eller låter det få konsekvenser på olika sätt, och när vi möts efter en vecka delar vi erfarenheter och tankar. Jag tror att det skulle bli en spännande samling, där många olika saker skulle kunna komma fram. Som pastor har jag ju förmånen att inför varje predikan få tänka lite djupare och försöka tränga in i bibelordet. Samtidigt är faran att det jag säger hela tiden ska relateras till dem som lyssnar, och det är lätt att glömma att det också är personligt.

Känn nådens otvungna rytm säger den nyare översättningen. Nådens rytm handlar inte om fullkomlighet, handlar inte om att göra allting rätt, utan om att han vill finnas med mitt i livet. För vilka är det som han tilltalar: Dem som är trötta och tyngda av bördor; d v s dem av oss som inte alltid orkar med, som inte klarar av allt, som blir trötta, som brottas med livet, kort sagt: du och jag! Ibland är det lätt att tänka att det bara är den som är perfekt som platsar, men vi skulle inte bli många kvar då. Visst är det befriande att tänka tanken att han vill möta oss precis där vi är. Någon uttryckte det ungefär så här. Vi måste inte göra storstädning och slita ut oss varje gång vi ska ta emot Jesus, utan han kommer in mitt i smuts och oreda och hjälper oss att städa. Kom till mig säger han, du som står mitt i livet, du som funderar över din plats, du som inte riktigt är tillfreds. *Följ mig, så ska ni få lära er att leva fritt och lätt.*

Det handlar inte om frånvaron av bekymmer, det handlar inte om frihet från ansvar, men det handlar om att vi mitt i allt detta får dela livet med honom som varit människa och som vet hur det är. Hebreerbrevets författare skriver (hebr 4:15 ff) om Jesus, som kallas överstepräst, den av Gud utvalde, *Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp.*

Ordet nåd- det som ges oss fritt och för intet, och som i grunden handlar om det Jesus vill ge oss har varit som ett tema genom predikan: Att bli översköld av nåden, att låta den forma oss som havet formar en sten; Att känna nådens otvungna rytm, att få vara en del av något mycket större, att få vara i hans närhet precis som jag är.

Vi får komma till honom vars kärlek är gränslös, vars nåd är oändlig, vars kraft ingen människa utforskat har, och som ger av sina gränslösa skatter åt oss.

AMEN